

ת"פ 3701/07 - מ.י. מע"מ ת"א 2 נגד אסאמה אבו כאטר, י.ד. אחים אלוז בניה ופיתוח בע"מ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 3701-07 מ.י. מע"מ ת"א 2 נ' כאטר ואח'
25 נובמבר 2014
בפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

המאשימה:
נגד
הנאשמים:
מ.י. מע"מ ת"א 2
1. אסאמה אבו כאטר
2. י.ד. אחים אלוז בניה ופיתוח בע"מ

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד פינלקשטיין

ב"כ הנאשמים - עו"ד זידאן

הנאשם 1 התייצב (גם בשם נאשמת 2)

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם, כמפורט בהכרעת הדין שניתנה ביום 25.10.11 במסגרת הסדר טיעון. יוקדם ויוטעם, כי מדובר בהכרעת דין שניתנה טרם התיקון בדבר הבניית שיקול הדעת בענישה, ולפיכך גזר הדין לא יינתן תוך התייחסות למתחמי ענישה ובהתאם להוראות התיקון.

בתמצית, מדובר בחברה ובמנהלה הפעיל, אשר במשך תקופה שהתפרסה משנת 2004 ועד שלהי שנת 2005, ניכר 34 חשבוניות פיקטיביות של 5 גורמים שונים כאשר סכום המע"מ הכולל עמד על 1,466,655 ₪ שהוא סכום גבוה ביותר וסך כל החשבוניות נשק לסך של 10,000,000 ₪.

בהתאם להסדר הטיעון בין הצדדים, נדחה מועד הטיעונים לעונש ומועד גזר-הדין עד היום, על-מנת לאפשר לנאשמים להסיר את המחדל הפלילי במלואו, בפריסת תשלומים ארוכה ובפיקוח של בית-המשפט. הצדדים הסכימו ביניהם כי בכפוף להסרת המחדל המלאה, יגביל עצמו ב"כ המאשימה לעונש מאסר של 8 חודשים לצד ענישה מותנית וקנס ואילו

עמוד 1

הסנגור יוכל לטעון ביחס לכל המרכיבים באופן חופשי. עוד גובשו הסכמות למקרה שלא תהא הסרת מחדל מלאה, אלא שהסכמות אלה, נוכח הסרת המחדל המלאה, אינן רלוונטיות עוד.

בא-כוח המאשימה עמד על הערכים המוגנים הנפגעים, על הטעמים לגיבוש ההסדר וטען כי העונש שבו הגביל את עצמו הוא עונש מקל אך סביר בנסיבות העניין. כמו כן, עתר לקנס משמעותי בהיקף של כ- 10% מגובה המחדל. בא-כוח הנאשמים מצדו הדגיש, כי בהתאם להסדר הכירה לשיטתו המאשימה גם בסבירות של עונש מותנה ועתר להסתפק בעונש מותנה או לכל היותר בתקופת מאסר שניתן לרצותה בעבודות שירות, תוך שהביע נכונות לתשלום קנס משמעותי כדי לאזן בין מרכיבי ענישה. לחילופין וככל שעמדתו אינה מקובלת על בית-המשפט, עתר בא-כוח הנאשמים להתחשב בהיבט הקנס בשל הנסיבות המשפחתיות, האישיות והכלכליות שפירט.

הנאשם הדגיש בפני בית-המשפט את צערו וחרטתו על הטעות שעשה וביקש כי בית-המשפט יתחשב בו וייתן לו הזדמנות נוספת.

דומה שאין צורך להכביר מילים אודות הערכים המוגנים עליהן באות עבירות המס להגן ובראשם השמירה על יציבות המשק, על הקופה הציבורית, על עקרונות של שוויון בין נטל המס, על עקרונות יושר ועל אמון הציבור במערכת גביית המס ובשלטון החוק. עבריון המס גוזל מן הקופה הציבורית, פוגע באינטרס הציבורי-החברתי ופוגע במשק ובכלכלה. יצוין, כי רבים מעברייני המס הם אנשים נורמטיביים ביתר מישורי החיים. עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים גוברת מקום שנעשה שימוש בחשבוניות מס פיקטיביות, המשבשות את כל מערך הדיווח התקין ואת כל מערך גביית מס, הן מבחינת העבריון הנותן את הדין והן מבחינת הגורמים שהוציאו ומסרו לו את אותן חשבוניות פיקטיביות, כאשר לעבירות יש גם השלכות עקיפות ולא רק ישירות. העבירות של שימוש בחשבוניות פיקטיביות הן עבירות קלות לביצוע וקשות לגילוי ולאכיפה ומחייבות פעולות חקירה מאומצות לשם הבאת עבריינים לדין. עבירות אלה הוכרו בפסיקה לא פעם כמכת מדינה, על כל המשתמע מכך במובן הדגש הניתן לצד עקרונות הגמול וההלימה, גם לעקרונות ההרתעה של היחיד והרבים.

מדיניות הענישה ביחס לעבירות של ניכוי מס תשומות על סמך חשבוניות פיקטיביות היא מדיניות מחמירה, הנותנת דגש לאינטרס הציבורי של שירוש העבירות בדרך של ענישה מכבידה וכוללת ככלל מאסרים לריצוי בפועל לתקופות לא קצרות וקנסות מכבידים.

בבואי לבחון את המעשים שלפניי, אני לוקחת בחשבון את התמשכותם על פני פרק זמן לא קצר, של כשנה וחצי, את השימוש בחשבוניות מ-5 מקורות שונים כאשר השימוש בחשבוניות נעשה בסדר עוקב, בזה אחר זה, באופן שמקשה על גילוי הפיקטיביות שבמעשים, מבלי לבצע חקירה של ממש.

עוד אני לוקחת בחשבון את כמות החשבוניות הפיקטיביות ואת ההיקפים הכספיים הניכרים. אציין במאמר מוסגר, כי ביחס לעבירות מע"מ בהיקפים של כ- 1,500,000 ₪, מדיניות הענישה בדרך כלל עומדת על עונשי מאסר העולים על שנת מאסר.

במקרה שלפניי הציגו הצדדים לבית-המשפט הסדר טיעון, וכידוע, משמוצג לבית-המשפט הסדר טיעון ומשמפורטים השיקולים לאותו הסדר וביהמ"ש מגיע למסקנה כי מדובר בשיקולים סבירים, על בית-המשפט לכבד את ההסדר, גם אם הוא סבור כי ההסכמה מגלמת ענישה קלה מן הענישה הראויה בנסיבות העניין. זהו המקרה שלפניי, היינו נוכח כל השיקולים שנטענו על-ידי הצדדים ושאפרט להלן, אני סבורה כי אכן, מדובר בהסדר סביר שיש מקום לכבדו. עם זאת, מובהר כי מדובר לשיטתי בהסדר מקל ביותר, אשר אילו היה ניתן גזר-הדין בהתאם לעקרונות הענישה המקובלים כיום, הייתי קובעת שבחלקו העליון, היינו עונש המאסר של 8 חודשים, הוא סוטה לקולא ממתחמי הענישה. עם זאת, הערה זו נאמרה למעלה מן הצורך, לאור העובדה שגזר-הדין לא ניתן בהתאם לעקרונות הענישה על-פי תיקון 113.

למרות כל מה שנאמר בדבר ההקלה בענישה, אכבד את ההסדר בהתחשב בכך שמדובר בנאשם שהודה, חסך זמן שיפוטי וחשוב מכך - לקח אחריות והביע חרטה לא רק במילים אלא בהתנהגות, בדרך של הסרת מלוא המחדל. כידוע, לעובדת הסרת המחדל יש והיתה מאז ומתמיד חשיבות רבה בתיקי מס, ויש בה כדי להצדיק התחשבות בנאשם. עם זאת, אין לשכוח כי הסרת המחדל אינה מהווה מירוק העוון שכן, הלכה למעשה מדובר בהחזרת כספים שנגזלו ונגנבו מן הציבור ולא מעבר לכך. אני לוקחת בחשבון בנוסף את העובדה שמדובר בנאשם ללא עבר פלילי, אשר לאחר המעשים שלפניי לא הסתבך בעבירות מס נוספות במהלך כל השנים שחלפו. לא ניתן לראות במעשים מעידה חד פעמית קצרה או רגעית, זאת נוכח התמשכותם, היקפם מבחינת כמות החשבוניות וכמות הסכומים. אני לוקחת בחשבון גם את העובדה שמאז ביצוע המעשים חלפו כ- 10 שנים, עם זאת אין להתעלם מכך שכתב האישום הוגש בשנת 2007, פרק זמן סביר בהתחשב בהיקפו של התיק וכי חלק משמעותי ביותר בהתמשכות ההליכים, נבע מן הרצון לאפשר לנאשם להסיר את המחדלים במלואם, בפריסת תשלומים משמעותית. עוד אני לוקחת בחשבון את הטענות שהוצגו בפניי, בכל הנוגע למצבה של רעיית הנאשם אשר לה אני מאחלת בריאות שלמה ולמצבו של בנו הקטין - נ/1.

לקחתי בחשבון גם את יתר הנסיבות האישיות, המשפחתיות והכלכליות כפי שהוצגו לי.

שני הצדדים הפנו את בית-המשפט לפסיקה, וכידוע, גם בסוג זה של עבירות, למרות החומרה היתרה שיש בהן, קיימת משרעת של ענישה וכל צד יכול למצוא פסקי-דין התומכים בעמדתו. כפי שציינתי לעיל, המעשים נוכח חומרתם, אלמלא הסדר הטיעון היו מצדיקים עונש מאסר ממשי ומוחשי ממושך, ובמסקנתי כי יש מקום לכבד את הסדר הטיעון, לאור העונשים המקובלים למעשים בהיקף הזה, כוונתי כי יש מקום לגזירת הדין ברף העליון שהוסכם בין הצדדים.

לעניין הענישה הכספית - גם טרם התיקון לחוק שקל בית-המשפט בקביעת הקנס, את מכלול הנסיבות ולא רק את העובדה שמדובר במעשים הנעשים מטעמים של כדאיות כלכלית ונדרשת ענישה כספית כדי לעקר כדאיות זו. כך, מאז ומתמיד שקל בית-המשפט את המאמץ הכרוך בהסרת מחדל ובמקרה זה הסרת מחדל מלאה וכן את הנסיבות הכלכליות של הנאשמים.

במקרה שלפניי, בהתחשב בכך שאני גוזרת על הנאשם עונש מאסר של ממש ובהתחשב בכך שמדובר בחברה שאינה פעילה ובנאשם שלפי המוצהר משתכר מעבודה בשוק הסיטונאי סך של כ- 6,000-8,000 ₪ ומפרנס אישה חולה ו- 4 ילדים קטינים וכן בהתחשב במאמץ הניכר שהפגין במשך שנים על-מנת להסיר את המחדל במלואו, לרבות הסרת מחדל אזרחי, אני סבורה כי יש מקום להתחשב בנאשם, לא למצות עמו את הדין במישור הקנס ולהטיל עליו, לצד קנס מתון יחסית, התחייבות ממשית להימנע מעבירה.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים כדלקמן:

על נאשם 1:

1. מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים.

הנאשם יתייצב למאסרו בבית המעצר "ניצן" או על-פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון וזאת ביום 14.12.14 שעה 08:00.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיזן מוקדם, עם ענף אבחון ומיזן של שב"ס, בטלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

2. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, לתקופה של 3 שנים משחרורו והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירות מס מסוג פשע.

3. קנס בסך 35,000 ₪, או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 15 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 01.05.15. **לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.**

4. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 60,000 ₪, להימנע במשך שנתיים משחרורו מביצוע עבירות מס מסוג פשע. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 3 חודשים.

על נאשמת 2 שאינה פעילה:

קנס סמלי בסך 250 ₪, לתשלום עד יום 01.12.14.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ג' כסלו תשע"ה, 25/11/2014 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 4

בכפוף לערבויות שיפורטו להלן, אני מורה כי הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום **25.01.15 שעה 08:00:**

א. ערבות עצמית וערבות צד ג' שיכול ותיחתם גם על-ידי רעייתו, בסך 50,000 ₪ כל אחת.

ב. הפקדה במזומן בסך 10,000 ₪. הסכום יופקד עד ליום 07.12.14.

ג. ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ, עד להתייצבות הנאשם לריצוי מאסרו או עד לסיום כל ההליכים בתיק זה, לפי המוקדם. נרשמה הצהרת הנאשם, כי אין ברשותו דרכון.

**ניתנה והודעה היום ג' כסלו תשע"ה,
25/11/2014 במעמד הנוכחים.
לימור מרגולין-יחידי, שופטת**